

Проект до балету в трьох актах

Богдан Рубчак

1.

Цю синю тугу хтось невміло назвав кімнатою,
де ми одні. Вимовляю невидні птахи,
і вони пестять летом невідоме. Відчуваю
в кутку кімнати — чотирикутної туги —
абстракцію твого тіла.

Добре, що ніч, добре, що ніч, бо не
бачиш абсурдного арлекіна моєї душі,
що
вилетів
піруетами,
заблагав арабесками
і зомлів перед тобою.

2.

За вікном : казка.
За вікном ходять монахині, фіолетно усміхаючись,
під галузками, що носять чорні помаранчі.

Лопотять балерини трепітних хотінь.
Хочу
чудотворними кінчиками пальців
слухати мелодії мандолін
у твоєму шаленому волоссі.

3.

Усміхаюсь приховано :
в останньому акті мого балету
ти покохаш мене.